

De invloed van tuberculine op het convulsieve tijdperk van kinkhoest. — Nu hier ten lande meer en meer het inspuiten met vaccin als behandeling bij kinkhoest in gebruik komt, is het wel merkwaardig te lezen, hoe van Duitsche zijde ook inspuitingen aanbevolen worden, en wel met tuberculine. In het *Archiv f. Kinderheilk.*, Bd. 75, bldz. 277 geeft STUHL een geestdriftige beschouwing van 17 door hem aldus behandelde gevallen. Hij waarschuwt echter uitdrukkelijk met zéér kleine giften te beginnen, daar anders langdurige koortstijdperken het gevolg kunnen zijn. In den regel waren 5 of 6 inspuitingen te beginnen met 0.0001 mgr. in stijgende giften tot 0.0006 mgr., na 2 of 3 dagen, voldoende om de aanvallen van ongeveer 30 terug te brengen tot ongeveer 2 per dag. De meeste kinderen kwamen ter behandeling in het convulsieve tijdperk. In één geval, waar als voorbehoedmiddel werd ingespoten, kwamen na de derde inspuiting duidelijke hoestbuien, die na twee volgende inspuitingen verminderden en wegbleven, zoodat de heele ziekte slechts 10 dagen duurde. De schrijver spoort tot navolging aan. Daar ons echter een goed middel als het vaccin ter beschikking staat, zal allicht niet spoedig tot een proefneming met het zoo veel minder onschuldige tuberculine worden overgegaan.

H. L. WIJMER-VAN BEUSICHEM.

Urobiline-uitscheiding bij kinderen met anaemie. — De urobiline-uitscheiding met de ontlasting, die voor het kwantitatief nagaan van de bloedontleding een zoo groote beteekenis heeft, schijnt bij volwassenen en kinderen zeer sterk te verschillen. WILBUR en ADDIS vonden met de door hen beschreven methode, waarbij de som van urobiline en urobilinogeen met de ontlasting uitgescheiden, in „eenheden” wordt uitgedrukt, dat bij gezonde volwassenen de uitscheiding wisselt van 3307 tot 8737 eenheden. Met deze methode vonden DENZER en MERRITT bij kinderen onder het jaar waarden van 0—119 eenheden en bij kinderen van 18 maanden tot 11 jaar vonden BASS, DENZER en HERMAN waarden van 147—1345 eenheden. K. MERRITT (*Amer. Journ. Dis. of Childr.* 30, 667, 1925) heeft met dezelfde methode nog eens de urobiline-uitscheiding met de ontlasting bepaald bij een aantal kinderen. In de eerste plaats bij vijf normale kinderen, waarvan de leeftijd schommelde van 1½ tot 10 jaar; de urobiline-uitscheiding wisselde hier van 116 tot 180 eenheden. Dan bij een veertiental kinderen met een laag aantal roode bloedlichaampjes en een laag haemoglobine-gehalte en een kind met een groote lever, maar een ongeveer normaal aantal roode bloedlichaampjes en normaal haemoglobinegehalte. Van deze pathologische gevallen had een jongen met een levercirrhose de hoogste urobiline-uitscheiding, namelijk 848 eenheden, welke waarde belangrijk hooger was dan met den leeftijd overeenkwam en ook hooger was dan bij een vorige opneming, toen ook het aantal roode bloedlichaampjes en het haemoglobine-gehalte hooger waren. In dit geval was dus de verhoogde bloedontleding duidelijk uit de sterk vermeerderde urobiline-uitscheiding af te leiden. De andere gevallen van deze reeks vertoonden echter lang niet zulke afwijkingen van de gemiddelde normale waarden als bij volwassenen gevonden wor-